

ת"פ 28556/05/19 - מדינת ישראל נגד סהא ג'ראר, נשאת ג'ראר

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 28556-05-19 מדינת ישראל נ' ג'ראר ואח'

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיא
מדינת ישראל: בעניין:

המאשימה

נגד

1. סהא ג'ראר
2. נשאת ג'ראר

הנאשמים

גזר דין - נאשם 2

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם 2 (להלן - הנאשם) הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, המייחס לו עבירה של **גניבת כרטיס חיוב**, עבירה לפי סעיף 16(א) לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986 (להלן - חוק כרטיסי חיוב) + סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) וכן עבירה של **הונאה בכרטיס חיוב**, עבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק חיוב כרטיסי חיוב + סעיף 29(א) לחוק העונשין.

2. לפי עובדות כתב האישום, הנאשמים הם בעל ואישה. במועדים הרלוונטיים עבדה הנאשמת 1 (להלן - הנאשמת) כמטפלת במתלוננת. ביום 13.9.2018 גנבו הנאשמים את כרטיס החיוב של המתלוננת, באופן שהנאשמת נטלה את הכרטיס והעבירה אותו לנאשם. בהמשך, משך הנאשם, באמצעות הכרטיס סך של 6,000 ₪ ממכשיר כספומט. ביום 18.9.2018 גנבו הנאשמים בשנית את הכרטיס, בדרך דומה, והנאשם משך ממכשיר הכספומט סך של 6,000 ₪ נוספים. סך הכל, נטלו לידיהם הנאשמים סך של 12,000 ₪ מחשבונה של המתלוננת.

3. להשלמת התמונה יצוין כי הנאשמים הורשעו במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון כתב האישום וכן הסכמה עונשית לפיה תעתור המאשימה לעונש בן 9 חודשים, שניתן לשאת בו בעבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נוספים, ואילו הסניגור יהיה רשאי לטעון לעונש באופן חופשי. ביום 20.7.2020 הוריתי על הפרדת הדיון בין שני הנאשמים. בעניינה של הנאשמת התבקש תסקיר ואילו בעניינו של הנאשם נשמעו טיעונים לעונש.

הטיעונים לעונש והראיות

4. ב"כ המאשימה טען כי מעשי הנאשם פגעו בערכים המוגנים של שמירה על קניינו של הפרט ובטחונו האישי, עמוד 1

כמו גם פגיעה בתחושת הביטחון של הציבור. ביחס למתחם הענישה טענה המאשימה כי הוא נע בין 6 חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל. באשר לקביעת העונש בתוך המתחם הפנה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם וביקש הטיל עליו עונש של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות וזאת לצד מאסר מותנה מרתיע וקנס כספי.

5. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בעבירות ברף תחכום נמוך שניתן לאתר את מבצען בקלות. כמו כן נטען שכל הכספים שנגנבו הושבו למתלוננת טרם הגשת האישום בצירוף פיצוי בסך 2,000 ₪ (המאשימה אישרה נתון זה). נטען, כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין, נע בין מאסר מותנה ועד מאסר של חודשים בודדים, שניתן לבצעם בעבודות שירות. באשר לקביעת העונש בתוך המתחם, הדגיש הסנגור כי הנאשמים השיבו למתלוננת את כל הכספים שנגנבו וזאת טרם הגשת כתב האישום. עוד הפנה הסנגור לגילו המבוגר יחסית של הנאשם, גיל 66, ולמצבו הבריאותי הרעוע. בהתייחס לעברו הפלילי ציין הסניגור כי העבירה האחרונה בתחום זה בוצעה בשנת '99. לאור כך עתר הסניגור למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם ולהימנע מהטלת עונש מאסר בפועל ולהסתפק בהטלת עונש של מאסר מותנה.

6. הנאשם לא ביקש לומר דברים על פי זכותו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

7. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על פי סעיף 40ט' לחוק העונשין.

8. לצורך קביעת מתחם הענישה על בית המשפט לקבוע תחילה אם העבירות המתוארות בכתב האישום מהוות אירוע אחד או שמה מדובר במספר אירועים, ובהתאם לכך לקבוע את מספר מתחמי הענישה. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם אחד ואכן אף דעתי היא שמדובר באירוע אחד הכולל מספר עבירות. מדובר בדפוס פעולה זהה, על-פי תכנית עבריינית זהה. המעשים נעשו בסמיכות זמנים וכלפי אותה מתלוננת. מדובר בעבירות רכוש אשר אין הצדקה מבחינת הערכים המוגנים לראותן כאירועים נפרדים בנסיבות המקרה. מכאן שלדעתי קיים קשר הדוק בין העבירות ומדובר באירוע אחד (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014); ע"פ 2519/14 קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014); רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.2015); ע"פ 5643/14 עיסא ואח' נ' מדינת ישראל (23.6.2015); ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.2015)).

9. **הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות:** מעשי הנאשם פגעו בזכות הקניין של המתלוננת. כן פגעו הם

בשלוות רוחה ובזכותה להרגיש בטוחה בסביבת מגוריה ובקרבת האנשים סביבה. אציין כי הגם שהנאשם לא עבד בשירות המתלוננת (ולא הורשע בעבירה של גניבה ממעבד), אין להתעלם מכך שהעבירות בוצעו בצוותא עם רעייתו שעבדה עבור המתלוננת וזכתה לאמונה ולגישה לרכושה. משכך, נפגעו גם ערכים מוגנים נוספים, כגון האמון שנתנה המתלוננת בנאשמת אשר עבדה בביתה.

10. **הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות:** בנסיבותיו של מקרה זה מגולמת חומרה של ממש, נוכח הקשר הטיפולי ששרר בין המתלוננת לנאשמת-אשת הנאשם, קשר אשר הנאשם עשה בו שימוש ציני להשגת בצע כסף. כפי שצוין לעיל, אף אם בין הנאשם למתלוננת לא שררו יחסי עובד-מעביד, אין להתעלם מהעובדה שהעבירות בוצעו באמצעות רעייתו שעבדה עבור המתלוננת וטיפלה בה. ביצוע העבירות התאפשר בשל האמון שנתנה המתלוננת באשת הנאשם ואשר הופר. נסיבות אלו מוסיפות פן ברור של חומרה למעשים. עוד אציין כי כתב האישום אינו מפרט את גילה של המתלוננת, אך לאור העובדה שהנאשמת עבדה כמטפלת בה, ניתן להסיק ברמה הנדרשת כי מדובר באדם חלש הנזקק לעזרה צמודה. כן אציין שהגם שאין מדובר בעבירות הדורשות תחכום רב, הרי שהן פרי תכנון והנאשם ביצע את העבירה פעמיים. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות ממשי והוא שמשך את הכספים במכשיר הכספומט. באשר לנזק שנגרם יש ליתן את הדעת כי הסכומים שנגנבו אינם מבוטלים.

11. **מדיניות הענישה הנוהגת:** ככלל, נוהגים בתי המשפט נוהגים להחמיר בעבירות גניבה במרמה מקשישים וחסרי ישע. ראו:

"גניבה בדרכי עורמה מקשישים הינה מן המעשים הנקלים ביותר ויש בה מימד חמור שבעתיים מכל מעשה גניבה אחר. מימד זה בא לידי ביטוי בפן הבלתי מוסרי אשר מתנוסס מעל מעשים קשים אלו. זהו אותו פן אשר מזעזע את הנפש ומעורר את סלידתנו העמוקה, שכן מצווים אנו לערך העליון של "וְהִדַּרְתָּ פָּנֵי זֶקֶן" (ויקרא י"ט לב'). אשר על כן מצווים בתי המשפט להכביד את ידיהם כנגד אלו הרומסים ברגל גסה את ביטחונם האישי של הקשישים וגוזלים את רכושם בדרכים נלוזות. חייבים אנו להיות מגן של ברזל לאותם קשישים, למען יורתעו מבצעי עבירה בכוח מלפגוע באכלוסיה זו, וכל זאת ברוח הפסוק "אַל-תִּשְׁלִיכֵנִי, לְעֵת זְקִנָּה; כְּכָלֹת כָּחִי, אַל-תַּעֲזֹבֵנִי" (תהילים ע"א, ט'). (רע"פ 5066/09 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (22.4.2010))

12. מנעד הענישה בעבירות כגון אלו רחב והוא תלוי במידת התכנון, התחכום והיקף הביצוע של העבירות. לצורך עמידה על מדיניות הענישה הנוהגת אפנה לפסקי הדין הבאים:

(-) ע"פ 29910-04-14 **מדינת ישראל נ' מנדיל** (26.6.2014) בו הוחמר עונשה של נאשמת אשר הורשעה ב-16 אישומים בעבירות שונות שעניינן גניבת כרטיסי אשראי, לרוב מבתיים של קשישים ואגב התחזות לעובדת הביטוח הלאומי וביצוע עסקאות בכרטיסים אלו. הנאשמת קשרה קשר ביחד עם אחר ובתחבולות שונות גנבו את כרטיסי האשראי ובצעו עסקאות בכ- ₪ 24,000 במצטבר. ערעור המדינה התקבל ועונשה הוחמר לשלוש שנות מאסר.

(-) רע"פ 5212/13 **אדינה חצוני מדינת ישראל** (29.8.2013), בו אישר בית המשפט העליון עונש של 10 חודשי מאסר בפועל (בצירוף הפעלת מאסר מותנה) על נאשמת שהורשעה בשני אישומים של שימוש בכרטיס אשראי, גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב וקבלת דבר במרמה. במקרה זה מדובר היה במטפלת אשר עשתה שימוש לרעה בכרטיס חיוב של קשיש בו טיפלה, בסכום כולל של כ- 2,000 ₪.

(-) ע"פ 1134-03-18 **שפירא נ' מדינת ישראל** (28.11.2018) בו נדחה ערעור נאשמת שעבדה כמטפלת ומנקה אצל זוג קשישים, אשר חצו את גיל התשעים. הנאשמת גנבה מארנקו של המתלונן בדירתו סכום של מאות שקלים במספר הזדמנויות וניסתה ליטול סכומים נוספים. בית משפט השלום גזר עליה עונש של 3 חודשי מאסר על תנאי ועונשים נלווים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי, על הרשעתה בדין, נדחה והעונש נותר על כנו.

(-) ת"פ 6071-02-16 **מדינת ישראל נ' ברמן** (5.12.2017), בו הנאשמת הועסקה בעבודות ניקיון וסיוע בביתה של קשישה ילידת 1938 וגנבה ממנה ב-11 אירועים שונים סכום מצטבר של 17,150 ₪. הנאשמת השיבה את הסכומים והיא נדונה ל-3 חודשי מאסר בעבודות שירות, קנס 2000 ₪ ומאסר מותנה.

(-) ת"פ 30399-10-14 **מדינת ישראל נ' ביטון** (27.1.2016) - בו נידונה נאשמת שעבדה כמטפלת אצל המתלוננת ל-4 חודשי מאסר בעבודות שירות בשל כך שביצעה במרמה עסקאות בכרטיס האשראי שלה בסך 6,291 ₪.

(-) ת"פ 39851-01-16 **מדינת ישראל נ' שפורוסטוב** (18.09.2017) - בו הנאשמת עבדה כמטפלת סיעודית אצל קשישה ובשישה מועדים שונים השתמשה בכרטיס החיוב של המתלוננת ומשכה מהבנקט סכום כולל של 14,400 ₪. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל בן 10 חודשים והשית על הנאשמת עונש של 4 חודשי מאסר על תנאי ועונשים נלווים.

(-) ת"פ 20368-07-17 **מדינת ישראל נ' זרד** (12.09.2018) - בו הנאשמת עבדה כמטפלת מטעם ביטוח לאומי אצל המתלוננת בהיותה קשישה חולה. בשלב מסוים העבירה המתלוננת לידי הנאשמת את כרטיס האשראי שלה לצורך רכישת תרופות עבורה וביצוע קניות. הנאשמת ביצעה במרמה בכרטיס עסקאות שונות בסכום כולל של כ-9000 ₪. בית המשפט השית על הנאשמת עונש של 3 חודשי מאסר על תנאי וכן צו של"צ למשך 200 שעות.

לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא ענייננו נע בין עונש מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

13. הנאשם לא ביקש לקבל תסקיר ולא נטען דבר בעניין סיכויי שיקומו. שני הצדדים לא טענו לחריגה ממתחם הענישה ואכן את עונשו של הנאשם יש לגזור בגדרי מתחם הענישה.

14. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון לקולה את הודאתו בביצוע העבירות, אשר ביטאה חרטה כמו גם שהביאה לחסכון בזמן ובעדות המתלוננת. הבאתי עוד בחשבון - ובמשקל ממשי - את העובדה שהנאשמים השיבו למתלוננת את הסכומים שגנבו (בצירוף פיצוי) וזאת עוד טרם הגשת כתב האישום. יש בכך לא רק להיטיב את נזקה של המתלוננת ולהשיב לה את כספה, אלא יש לראות בכך נטילת אחריות ברורה, הפנמת הפסול שבמעשה ורצון לכפר עליו. עוד לקולה, הבאתי בחשבון את גילו של הנאשם ואת מצבו הבריאותי כנטען.

15. לחומרה, הבאתי בחשבון את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, הכולל שורה ארוכה של עבירות במגוון תחומים. הנאשם ריצה בעברו מאסרים ואף כיום הוא נושא עונש מאסר בעבודות שירות.

16. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **שלושה חודשי מאסר.** הנאשם יישא בעונש זה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה. מובהר לנאשם כי עליו לבצע את העבודות לשביעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיען והוא יישא ביתרת התקופה במתקן כליאה. מועד תחילת העבודות אשר צוין בחוות הדעת חלף ומשכך הממונה יקבע מועד חדש לתחילת ריצוי העונש.

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע או עבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

ג. קנס בסך 4,000 ₪. הקנס ישולם ב-8 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.10.20 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום אחד או יותר במועדו, תעמוד מלוא היתרה לפירעון מיד.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לממונה אשר ימציא בתוך 14 יום מועד חדש לתחילת העבודות.

הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' אב תש"פ, 28 יולי 2020, במעמד הצדדים.